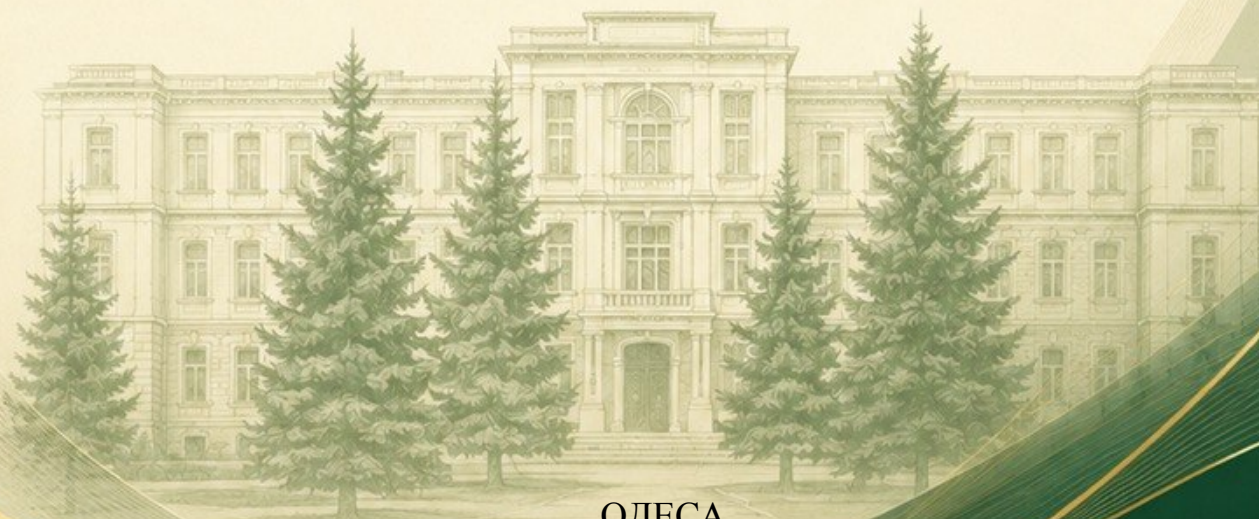

Міністерство освіти і науки України
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
Південноукраїнський центр професійного розвитку керівників та фахівців
соціальної сфери

«ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ, МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ»

*ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ КОНФЕРЕНЦІЇ
У МЕЖАХ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПІДВИЩЕННЯ
КВАЛІФІКАЦІЇ (СТАЖУВАННЯ)
6 червня 2026 року*

ОДЕСА

DOI: <https://doi.org/10.24195/Zbarska2026>

УДК: 378:159.955:376.37

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Койчева Тетяна Іванівна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки, в.о. першого проректора з навчальної та науково-педагогічної роботи.

Листопад Олексій Анатолійович – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри дошкільної педагогіки.

Музиченко Ганна В'ячеславівна – проректор з наукової роботи, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського.

Соколова Ганна Борисівна – доктор психологічних наук, професор, професор кафедри спеціальної та інклюзивної освіти, директор Навчально-наукового інституту фізичної культури, спорту та спеціальної освіти.

Черненко Наталія Миколаївна - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри освітнього менеджменту та публічного управління.

*Рекомендова вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
(протокол №15 від 25 червня 2026 р.)*

Рецензенти:

Форосян Ольга Іванівна – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри спеціальної та інклюзивної освіти.

Литовченко Світлана Віталіївна – доктор педагогічних наук, професор, завідувач відділу освіти дітей з порушеннями сенсорного розвитку, Інститут спеціальної педагогіки і психології імені Миколи Ярмаченка НАПН України.

«Трансформація освітнього процесу в закладах вищої освіти: інноваційні підходи, методи та технології навчання»: збірник матеріалів конференції у межах всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації (стажування). Одеса : Університет Ушинського, 2026. 167 с.

До збірника увійшли матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції, присвячені актуальним питанням трансформації освітнього процесу в закладах вищої освіти, упровадженню інноваційних підходів, методів і технологій навчання, а також сучасним практикам у спеціальній освіті, логопедії та інклюзивному навчанні.

У представлених матеріалах науковці висвітлюють теоретичні й практичні аспекти модернізації освітнього середовища, розглядають ефективні форми організації навчання у ЗВО, аналізують можливості застосування інноваційних педагогічних технологій та окреслюють сучасні підходи до роботи в умовах спеціальної й інклюзивної освіти.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

**СОТНІКОВ Дмитро Анатолійович,
СОТНІКОВА Ірина Миколаївна**

ОЦІНКА АДАПТИВНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Для оцінки адаптивності системи управління інноваціями будівельних підприємств необхідно визначити механізм врахування впливу адаптивності та її оцінки. Неможливо контролювати без чітких меж, які не можна описати як модель. Саме тому виникає потреба оцінити ступінь адаптивності. Аналогічно, формування розвиненої системи управління інноваціями підприємств неможливе без побудови її імідж-моделі. Модель системи управління – це опис системи формалізованою мовою, що відтворює структуру та функціонування реальної системи управління [4]. Таке формулювання цієї концепції визначає важливість моделі системи управління інноваціями, яка полягає в тому, що побудова моделі сприяє чіткому та лаконічному представленню основних об'єктів управління, а також виділяє бізнес-процеси, що складають інновації. Під час побудови моделі системи управління інноваціями будівельної компанії як основу слід використовувати багатовимірну модель [2]. Модель характеризується як багатовимірна, оскільки в ній як основні, окрім двох таких «вимірів», як суб'єкт та об'єкт управління, автор виділив кілька додаткових структурних елементів.

Виходячи з загальних підходів до управління інноваціями, сучасної управлінської практики та зарубіжних стандартів систем управління інноваціями, ми виділяємо об'єкти системи управління, які визначаємо як обов'язкові, незалежно від того, про яку інновацію йдеться в компанії.

Перший блок об'єктів моделі системи управління стосується стратегічного управління інноваційною діяльністю будівельної компанії, зокрема формування стратегії інноваційного розвитку. У зв'язку з тим, що стратегія розглядається як засіб досягнення вищого рівня [6], тобто вона є планом розвитку підприємства, що забезпечує виконання місії, в рамках цього блоку моделі, перш за все, ставиться завдання розробки стратегічного бачення компанії в галузі інноваційного розвитку. На основі стратегічного бачення підприємства та його місії в галузі інновацій визначаються стратегічні цілі та формулюються детальні завдання для їх досягнення. Стратегічні завдання, у свою чергу, визначають зміст програми інноваційного розвитку, комплекс її заходів. Крім того, поставлені стратегічні цілі та завдання є основою цільових стратегічних установок для персоналу будівельної компанії. Такі установки сприяють поступовій трансформації підприємства в стратегію інноваційного розвитку. У зв'язку з цим керівництво компанії повинно виконати комплекс робіт щодо представлення сутності та поширення місії, цілей, стратегії, а також програм

інноваційного розвитку з точки зору формування внутрішньої корпоративної інноваційної культури.

Роль другого об'єкта запропонованої моделі системи управління інноваціями – це знання працівників підприємства. По-перше, це пов'язано з тим, що наукові праці вітчизняних та зарубіжних авторів все більше зосереджені на інтелектуалізації всіх секторів економіки, зокрема, пов'язаних з будівництвом. По-друге, в останні роки зростає потреба у підвищенні темпів розвитку інтелектуального капіталу. Розглядаючи зміст управління знаннями, можна виділити три види діяльності, пов'язаної зі знаннями [5]. Перший тип складається з таких робіт з формування знань:

- ідентифікація (визначення, усвідомлення) знань;
- придбання (генерування, створення, пошук, відбір, підтримка, збереження) знань;
- розвиток (поширення, накопичення, трансформація, множення) знань;
- відтворення (оновлення, переосмислення, деградація, демонтаж знанневих активів, вибіркове забування) знань.

Другий тип включає роботи, пов'язані з розповсюдженням знань, а саме:

- систематизація (збереження, формалізація, класифікація, категоризація, документування, занесення в базу даних, фільтрація) знань;
- забезпечення доступності знань;
- захист знань.

Третя група включає діяльність з використання знань:

- капіталізація знань;
- втілення знань у товари, послуги, продукти, роботи;
- оцінка знань.

Ідеї, як частина інновацій, розглядаються як результати творчої, дослідницької, проектної діяльності або є продуктом випадкового осяяння, результатом якого є інновація. Однак існує проблема, пов'язана з тим, що в більшості компаній інноваційна ініціатива виходить виключно від вищого керівництва, а ідеї підлеглих залишаються непоміченими або компанії не мають інновацій. Наслідком обох ситуацій є повільний розвиток інноваційної діяльності підприємств. Для запобігання таким випадкам третім необхідним блоком моделі системи управління інноваціями є комплекс робіт з перетворення ідей на інновації. Водночас пріоритет має бути наданий таким завданням, як: пошук, оцінка, підтримка та впровадження перспективних інноваційних ідей як на підприємстві, так і поза ним.

Ще одним не менш важливим блоком, який пропонується включити до об'єктів системи управління інноваціями, є організаційні взаємовідносини. Загальновідомо, що кожна компанія, незалежно від свого вибору, залучена до мережі корпоративних та конкурентних взаємовідносин з іншими організаціями. Незважаючи на це, вибір на користь розвитку між

організаційною співпрацею та використанням переваг від неї робить саме підприємство.

Таким чином, взаємодія підприємства з іншими учасниками ринку може принести багато переваг. Водночас, при управлінні розвитком міжорганізаційної співпраці слід звертати увагу на взаємозв'язок між типами партнерів з типами інновацій. Співпраця в галузі процесних інновацій з конкретними партнерами може не призвести до таких значних результатів, як, наприклад, реалізація спільного проекту з тим самим партнером, спрямованого на пошук та розробку інноваційних продуктів.

Список використаних джерел:

1. Калініченко Л. Л., Бредіхін В. М. Проблемні аспекти управління інноваційним потенціалом будівельних підприємств. Ефективна економіка. 2018. № 7. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6441>.

2. Лисенко Ю. В. Управління інноваційним розвитком будівельного підприємства. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2015. Вип. 4. С. 27—29.

3. Малюта Л.Я. Стратегічне управління інноваційним розвитком підприємства : навчальний посібник / Л. Я. Малюта. Тернопіль: ФОП Паляниця В.А., 2016. 232 с.

4. Мартиненко М. В. Управління розвитком підприємства в умовах інноваційної знання орієнтованої економіки. Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія: Економічна. 2018. Вип. 94. С. 36—46.

5. I. Novykova Concept of innovative marketing in management of enterprise/ Fedun Igor, L., V., Igor, L.V., Marina, M.K., Marta, O.G. Journal of Advanced Research in Dynamical and Control Systems, 2020, 12(7 Special Issue), стр. 352–358

6. Сердюк Т. В., Плячок М. С. Особливості інноваційної діяльності на будівельних підприємствах. Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. 2018. № 2. С. 134—139.

СТАХОВ Арсеній Юрійович

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У ПІДГОТОВЦІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗА НАПРЯМОМ МОРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ

Сучасний етап розвитку системи вищої освіти характеризується активним впровадженням цифрових технологій у навчальний процес. Особливо актуальним це питання є для закладів вищої освіти морського профілю,

педагогічних спеціальностей: управлінський, освітній та соціально-гуманітарний виміри	
Самойлов Олександр Олександрович, Чудовська Вікторія Анатоліївна Формування інклюзивного менеджменту в сучасному бізнес-середовищі	56
Самойлова Ірина Іванівна, Бобровнік Тетяна Степанівна Вплив цифрових технологій на сучасне просторове планування	58
Собченко Дмитро Анатолійович Формування інклюзивної компетентності майбутнього лікаря в умовах закладу вищої медичної освіти	60
Сотніков Дмитро Анатолійович, Сотнікова Ірина Миколаївна Оцінка адаптивних систем управління інноваційною діяльністю будівельних підприємств	63
Стахов Арсеній Юрійович Цифровізація та трансформація освітнього процесу у підготовці здобувачів вищої освіти за напрямом морського транспорту	65
Сичук Ольга Олександрівна Формування антикризових компетентностей майбутніх менеджерів освіти засобами моделювання управлінських ситуацій	70
Тіщенко Вадим Сергійович Особливості організації самостійної роботи студентів при вивченні загальноінженерних освітніх компонент	73
Торган Світлана Петрівна Емоційний каркас: роль емоційного інтелекту класного керівника у формуванні резильєнтності підлітків під час війни	75
Урум Галина Дмитрівна Цифрові платформи та засоби візуалізації як інструменти трансформації освітнього процесу у викладанні математичного аналізу в закладах вищої освіти	82